

29 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΚΙΑ ΖΙΖΙΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1174/91)

-
- 5 Σχέδια Υπηρεσίας — Δεν μπορούν να προσβληθούν απ' ευθείας με αίτηση ακυρώσεως — Δημοσίευσή τους στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας δεν αποτελεί προϋπόθεση του κύρους τους εφόσον καταρτίστηκαν προ της ενάρξεως της ισχύος του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου (Ν. 48/86) — Το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να συντάσσει τα Σχέδια Υπηρεσίας που αφορούν τη Δημόσια Υπηρεσία και να τα τροποποιεί προς το δημόσιο συμφέρον — **Χ' Παύλου v. Α.Η.Κ.**
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Προσφυγή κατά προαγωγής — Απαραίτητη η κατοχή από τον αιτητή, των απαιτούμενων για τη θέση προσόντων.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνδυασμένες θέσεις — Άρθρο 35(2)(α) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Δε χωρεί σύγκριση των υποψηφίων.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εγκύκλιος 750 και η απόφαση Κατσουνωτού v. Ε.Δ.Υ. — Διαφοροποίηση της κριθείσας υπόθεσης — Ισχύς της Εγκυκλίου 750, με βάση και το πόρισμα στη Σοφιανός v. Ε.Δ.Υ.
- 25 Διοικητικό Δίκαιο — Συλλογική σύμβαση — Εκτός της σφαίρας του δημόσιου δικαίου και της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας, εκτός εάν ενσωματωθούν σε κανόνα δικαίου.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Αρχή της ισότητας — Τη μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, αλλά διαφορετική των διαφορετικών — Ανάγκη θεμελίωσης της ανόμοιας μεταχείρισης εκάστοτε, με αντικειμενικά κριτήρια.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κάθε υπάλληλος έχει δικαίωμα προοπτικής προαγωγής, δεν έχει όμως κεκτημένο δικαίωμα προαγωγής, ούτε κεκτημένο δικαίωμα, ότι τα ισχύοντα για μια θέση προσόντα δε θα τροποποιηθούν.

10

Οι αιτητές επεδίωξαν με την προσφυγή τους την ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών, στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού της Τάξης. Το επίδικο ζήτημα επικεντρώθηκε στην ισχύ του Σχεδίου Υπηρεσίας που εφαρμόστηκε κατά τις προσβαλλόμενες προαγωγές.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Η Δημοκρατία ήγειρε αριθμό προδικαστικών ενστάσεων. Από τις ενστάσεις αυτές γίνεται δεκτή η υπ' αρ. (β), με την οποία υποστηρίχθηκε ότι:

20

Εσφαλμένα η προσφυγή στρέφεται εναντίον του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

25

Με βάση τις διατάξεις (1) και (5) της Εγκυκλίου 750, αρμόδια όργανα για τη διενέργεια προαγωγών σε συνδυασμένες θέσεις, είναι ο οικείος Τμηματάρχης, ο οποίος υποβάλλει υποχρεωτικά τη σχετική βεβαίωση προς την Ε.Δ.Υ. και η ίδια η Επιτροπή, η οποία είναι επιφορτισμένη με το έργο της τελικής απόφασης για προαγωγή. Οικείος Τμηματάρχης στην προκειμένη περίπτωση ήταν ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας κι όχι ο Διευθυντής Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ο οποίος καμμία εξουσία ή αρμοδιότητα δεν είχε για τη διενέργεια προαγωγών με βάση το Νόμο.

30

35

Η προδικαστική ένσταση (α) σύμφωνα με την οποία, "εσφαλμένα η προσφυγή στρέφεται εναντίον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ως καθ' ων η αίτηση 1, καθ' ότι η Επιτροπή δεν έχει εξουσία να εξετάσει θέμα προαγωγής σε συνδεδεασμένες θέσεις χωρίς προηγουμένως να υποβληθεί σχετική βεβαίωση από τον οικείο προϊστάμενο", απορρίπτεται.

40

5 Στην προκειμένη περίπτωση, η σχετική βεβαίωση από τον οικείο τμηματάρχη είχε υποβληθεί, συνεπώς η ενδιάμεση προπαρασκευαστική αυτή πράξη συγχωνεύθηκε στην τελική απόφαση προαγωγής που λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ., η οποία ήταν και η μόνη εκτελεστή.

- 10 2. Έχει καθιερωθεί νομολογιακά πως τα Σχέδια Υπηρεσίας, λόγω της ιδιάξουσας φύσεώς τους, δεν μπορούν να προσβληθούν απευθείας με αίτηση ακυρώσεως, αλλά μόνον έμμεσα με προσφυγή που προσβάλλει το αποτέλεσμα της εφαρμογής τους, όπως προαγωγή ή διορισμός που γίνονται με βάση τα Σχέδια αυτά.

15 Είναι επίσης καθιερωμένο νομολογιακά, πως για να έχει ένας υπάλληλος έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή συναδέλφου του σε μια θέση, θα πρέπει να κατέχει ο ίδιος τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα για κατάληψη της θέσης.

20 Σύμφωνα με την επιφύλαξη του Άρθρου 35(2)(α) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), σε περίπτωση συνδυασμένων θέσεων, μπορεί να γίνει προαγωγή από την κατώτερη στην ανώτερη θέση ή τάξη της ίδιας θέσης, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι κενή θέση στην ανώτερη θέση ή τάξη, σύμφωνα με τον τρόπο που θα καθοριστεί. Τέτοιες προαγωγές, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι το αποτέλεσμα επιλογής του καταλληλότερου υποψηφίου, μετά από σύγκριση με άλλους, αλλά το αποτέλεσμα της κρίσης της αρμόδιας Επιτροπής, ότι οι συστηθέντες για προαγωγή από τον οικείο Τμηματάρχη, πράγματι κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα σαν συνέπεια τούτου, οποιοσδήποτε υποψήφιος δεν κατέχει τα προσόντα για προαγωγή σε συνδυασμένη θέση, στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλλει τέτοιες προαγωγές.

35 Στην υπό εξέταση υπόθεση, η ύπαρξη ή μη έννομου συμφέροντος από τους αιτητές συναρτάται άμεσα με την ουσία της υπόθεσης. Εάν κριθεί ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι έγκυρο, τότε ο αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος για την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

- 40 3. Στην παρούσα υπόθεση δεν είχε εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διάταξη των οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου, που κρίθηκε σαν ultra vires στην υπόθεση **Κατσουνωτού**, αλλά οι διατάξεις των οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου, ημερ. 14/11/85. Συνεπώς η απόφαση **Κατσουνωτού** δεν μπορεί να αποτελέσει νομολογία στην κρινόμενη υπόθεση. Όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δρ. Χρυσόστομος Σοφια-**

νός v. Ε.Α.Υ.:-

- "Η διαπίστωση πως μέρος Νόμου είναι αντισυνταγματικό ή πως μέρος διατάγματος του Υπουργικού Συμβουλίου ή μέρος Κανονισμών είναι *ultra vires* ως προς το Νόμο, δεν παρ- 5
 ρασύρει αυτόματα και το υπόλοιπο μέρος του Νόμου, του διατάγματος ή των Κανονισμών."
4. Η δημοσίευση ενός Σχεδίου Υπηρεσίας στην Επίσημη Εφημερί- 10
 δα της Δημοκρατίας, δεν αποτελεί προϋπόθεση του κύρους του εφόσον καταρτίστηκε πριν να τεθεί σε ισχύ ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) Νόμος (Ν. 48/86), ο οποίος καθιέρωσε την υποχρέωση για δημοσίευση των Σχεδίων υπηρεσίας στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Εφόσον ο Νόμος 15
 αυτός ψηφίστηκε μεταγενέστερα, δεν μπορούσε να έχει αναδρομική εφαρμογή σε όσα Σχέδια Υπηρεσίας είχαν καταρτιστεί πριν τη δημοσίευσή του. Η νομολογία αυτή ισχύει, *mutatis mutandis*, και στο υπό εξέταση ζήτημα.
- Με την Εγκύκλιο Αρ. 750, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε το 20
 κείμενο διατάξεων, αναφορικά με την προαγωγή υπαλλήλων που κατείχαν συνδυασμένες τάξεις ή θέσεις. Η Εγκύκλιος είχε ημερομηνία 11.1.86, είχε εκδοθεί στις 11.1.86 και για την εγκυρότητά της δε χρειαζόταν δημοσίευση, εφόσον ο προαναφερθείς Ν. 48/86, τέθηκε σε εφαρμογή στις 30.4.86. 25
- Η πιο πάνω Εγκύκλιος διατηρήθηκε σε ισχύ με βάση την επιφύλαξη του Άρθρου 87(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90).
- Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης καταρτίστηκε πριν 30
 από την έναρξη ισχύος του Ν. 1/90. Η Εγκύκλιος 750 εξακολούθησε να βρίσκεται σε ισχύ κατά τον επίδικο χρόνο, με βάση την επιφύλαξη του Άρθρου 87(1) του Ν. 1/90.
5. Έχει καθιερωθεί νομολογιακά πως η συλλογική σύμβαση αφ'εαυ- 35
 τής δεν μπορεί να δημιουργήσει, τροποποιήσει ή καταργήσει δικαίωμα ή υποχρέωση ή οποιαδήποτε άλλη νομική σχέση στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου. Η συλλογική σύμβαση και το περιεχόμενό της βρίσκονται έξω από τη σφαίρα δικαιοδοσίας του Άρθρου 146.1 40
 του Συντάγματος, εκτός εάν ενσωματωθούν σε Νόμο ή Κανονισμούς του δημοσίου οργάνου στο οποίο η σύμβαση αυτή αφορά.
- Στην υπό κρίση υπόθεση η "συμφωνία" μεταξύ της επίσημης και δημοσιούπαλληλικής πλευράς, ενσωματώθηκε στα Σχέδια Υπη-

ρεσίας των επηρεαζομένων θέσεων, μεταξύ των οποίων και της επίδικης, υπό μορφή Σημειώσεων στα Σχέδια αυτά. Το Υπουργικό Συμβούλιο, με απόφασή του Αρ. 30.011 και ημερ. 14.4.88, ενέκρινε την τροποποίηση, η οποία ενσωματώνει το περιεχόμενο της "συμφωνίας", η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 13.5.88.

Όπως πάγια έχει επικρατήσει στη νομολογία, τα Σχέδια Υπηρεσίας, τα οποία εγκρίνονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, είναι δευτερογενής νομοθεσία και είναι δεσμευτικά όσον αφορά το περιεχόμενό τους. Στην υπό κρίση υπόθεση, το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας απέκτησε το απαιτούμενο περιβλήμα, το οποίο απαιτείται για δημιουργία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

6. Η αρχή της ισότητας που καθιερώθηκε με βάση το Άρθρο 28(1) του Συντάγματος, συναρτάται και είναι αλληλένδετη με την ομοιογένεια μεταξύ των υποκειμένων του δικαίου. Το Άρθρο αυτό απαγορεύει διακρίσεις μεταξύ ομοιογενών πραγμάτων, σχέσεων, καταστάσεων ή κατηγοριών προσώπων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει την ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, αλλά και τη διαφορετική μεταχείριση διαφορετικών περιπτώσεων. Παραβίαση της αρχής δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί όταν διαπιστωθεί ότι η ανόμοια μεταχείριση δικαιολογείται με αντικειμενικά κριτήρια. Εάν, κατά συνέπεια, γίνει με Νόμο μια δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλειστεί με αδικαιολόγητη διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι που δικαιολογούν την ειδική εκείνη ρύθμιση, η ρύθμιση αυτή είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, έχει εξουσία να συντάσσει τα Σχέδια Υπηρεσίας που αφορούν τη Δημόσια Υπηρεσία και να τα τροποποιεί με σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών της υπηρεσίας. (Βλ. την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση **Χατζηπαύλου v. Α.Η.Κ.**)

7. Κάθε υπάλληλος έχει δικαίωμα προοπτικής προαγωγής, δεν έχει όμως κεκτημένο δικαίωμα προαγωγή, ούτε κεκτημένο δικαίωμα ότι τα ισχύοντα για μια θέση προσόντα δε θα τροποποιηθούν.

Η αρχή της ισότητας δεν παραβιάστηκε με τη διαφορετική ρύθμιση που εισήχθη στο Σχέδιο Υπηρεσίας για υπαλλήλους που υπηρετούσαν πριν και μετά την 1.10.81. Οι υπάλληλοι που υπη-

ρετούσαν πριν την αναδιοργάνωση, εξασφάλισαν το δικαίωμα που είχαν να προάγονται με βάση την παλιά διάρθρωση των θέσεων σε ανώτερες θέσεις, προτού εξαντλήσουν το όριο υπηρεσίας που προβλεπόταν στη νέα διάρθρωση. Ενόψει τούτου, η διαφορετική μεταχείριση δεν ήταν αυθαίρετη, αλλά μπορούσε να δικαιολογηθεί με αντικειμενικά κριτήρια και δεν έθιγε με οποιονδήποτε τρόπο τα συμφέροντα των αιτητών. 5

Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση λήφθηκε με βάση νόμιμα κριτήρια και οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον για την προσβολή της. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Κατσουνωτού v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 190,* 15
- Meletis and Others v. C.P.A. and Others (1987) 3 C.L.R. 1984,*
- Elia v. Republic (1987) 3 C.L.R. 306,* 20
- Republic and Another v. Christoudhia and Another (1988) 3 C.L.R. 2622,*
- Δημοκρατία κ.ά. v. Γιαλλουρίδη κ.ά. (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316,* 25
- Ηλία v. Δημοκρατία (1989) 3 Α.Α.Δ. 590,*
- Σφηκουρής κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3499,*
- Κυθραιώτου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1498,* 30
- Τζιακουρής κ.ά. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3147,*
- Σοφιανός v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 334,* 35
- Hadjidemetriou v. E.T.O. (1986) 3 C.L.R. 1956,*
- Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,*
- Evangelou and Others v. C.B.C. (1985) 3 C.L.R. 1410,* 40
- Damianos and Another v. C.B.C. (1987) 3 C.L.R. 848,*
- Kalafatis v. E.A.C. (1987) 3 C.L.R. 94,*

Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1988) 3 C.L.R. 2473,

Charalambous v. Republic (1986) 3 C.L.R. 557,

5 *Meletis and Others v. C.P.A. (1986) 3 C.L.R. 418,*

Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προσήχθησαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού της Τάξης από 1.1.91, αντί οι αιτητές.

15

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν:

25

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της ΕΔΥ να προάξει τους αναφερομένους στον Πίνακα Β' στη θέση Κτηματολογικού Λειτουργού 1ης Τάξης από 1.1.91 ως αναφέρει η σχετική δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 25.10.91 είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

30

Τα άλλα αιτήματα θεραπείας που ζητήθηκαν αρχικά, αποσύρθηκαν από το δικηγόρο των αιτητών σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας.

35

Οι αιτητές είχαν προσληφθεί στη δημόσια υπηρεσία πάνω σε έκτακτη βάση, στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 2ης Τάξης, μετά την 1.10.81 και διορίστηκαν σαν μόνιμοι στην ίδια θέση στις 8.11.85. Την ίδια ημερομηνία μονιμοποιήθηκαν και άλλοι Κτηματολογικοί Γραφείς 2ης Τάξης, οι οποίοι όμως είχαν προσληφθεί σε έκτακτη βάση πριν από την 1.10.81.

40

Μέσα στα πλαίσια της αναδιοργάνωσης και αναδιάρθρωσης της Δημόσιας Υπηρεσίας, συμφωνήθηκε μεταξύ της επίσημης και δημοσιούπαλληλικής πλευράς, ότι οι υπηρετούντες κατά την 1.10.81 στην κατώτερη συνδυασμένη θέση, εν προκειμένω του Κτηματολογικού Γραφέα 2ης Τάξης, θα μπορούν να προάγονται

στην ανώτερη συνδυασμένη θέση, εν προκειμένω του Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης, με λιγότερη υπηρεσία από την απαιτούμενη στη βασική απαίτηση του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η εν λόγω συμφωνία κάλυπτε και όσους υπαλλήλους ήταν έκτακτοι κατά την 1.10.81, με την προϋπόθεση ότι ο χρόνος υπηρεσίας τους για σκοπούς προαγωγής, θα υπολογιζόταν από την ημερομηνία διορισμού τους στην οργανική θέση. 5

Ο λόγος για τον οποίο συμφωνήθηκε η πιο πάνω ρύθμιση, ήταν για να διασφαλιστεί η δυνατότητα που είχαν οι υπάλληλοι (μόνιμοι ή έκτακτοι), οι οποίοι υπηρετούσαν πριν την αναδιοργάνωση, να προάγονται με βάση την παλιά διάρθρωση των θέσεων σε ανώτερες θέσεις, προτού εξαντλήσουν το όριο υπηρεσίας που προβλεπόταν στη νέα διάρθρωση. 10

Το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του αρ. 30.011, ημερ. 14.4.88, αποφάσισε, κάτω από τις περιστάσεις που αναφέρονταν στη σχετική Πρόταση, να εγκρίνει την τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης Κτηματολογικού Γραφέα, 1ης Τάξης, με την αντικατάσταση της υφιστάμενης Σημείωσης (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας, με την πιο κάτω: 15

"(2) Υπάλληλοι που υπηρετούσαν κατά την 1.10.1981 στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα, 2ης Τάξης, μπορούν να προαχθούν στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα, 1ης Τάξης, με πενταετή υπηρεσία στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα, 2ης Τάξης, πάνω στην Κλίμακα Α4. Ο όρος "υπάλληλοι" περιλαμβάνει και πρόσωπα απασχολούμενα πάνω σε έκτακτη βάση ή/και με σύμβαση, η υπηρεσία τους όμως στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα, 2ης Τάξης, θα υπολογίζεται από την ημερομηνία διορισμού τους από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στην οργανική θέση". 25

Με βάση την πιο πάνω ρύθμιση, τα ενδιαφερόμενα μέρη που υπηρετούσαν στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 2ης Τάξης σε έκτακτη βάση στην κλίμακα Α4 κατά την 1.10.81 και διορίστηκαν στην ίδια θέση σαν μόνιμοι στις 8.11.85, είχαν τη δυνατότητα να προαχθούν στη συνδυασμένη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης, κλίμακα Α7, μετά από πενταετή υπηρεσία στην κλίμακα Α4, η οποία θα υπολογιζέτο από την ημερομηνία διορισμού τους από την Ε.Δ.Υ. στην οργανική θέση. 30

Οι αιτητές, οι οποίοι είχαν προσληφθεί ως έκτακτοι μετά την 1.10.81 και διορίστηκαν ως μόνιμοι επίσης την 8.11.85, δεν εκα-

λύπτοντο από την προαναφερθείσα ρύθμιση.

5 Η σχετική τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 13.5.88, με Αρ. Γνωστοποίησης 1254.

10 Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ., ημερ. 31.12.90, ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, ανέφερε τα ακόλουθα:

15 "Αναφέρομαι στην εγκύκλιο Αρ. 750 με ημερομηνία 11.1.86 του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού σχετικά με την προαγωγή υπαλλήλων που κατέχουν συνδυασμένες θέσεις ή τάξεις και βεβαιώνω ότι οι Κτηματολογικοί Γραφείς 2ης Τάξης που φαίνονται στον επι-

(α) εκτέλεσαν ικανοποιητικά τα καθήκοντα της θέσης τους,

20 (β) συμπλήρωσαν την περίοδο υπηρεσίας που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης στις 31.12.90,

25 (γ) ικανοποιούν όλες τις άλλες απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας, δηλαδή έχουν επιτύχει στην Τμηματική Εξέταση Προαγωγής, και συνιστάται όπως προαχθούν στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης την 1.1.91."

30 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίαση της με ημερ. 18.7.91, επιλήφθηκε του θέματος της σύστασης για προαγωγή 66 υπαλλήλων που υπηρετούσαν στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 2ης Τάξης, στη συνδυασμένη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας και αφού έλαβε υπόψη της την πιο πάνω επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας ανέφερε, μετα-

35 ξύ άλλων, τα ακόλουθα:

40 "Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από τους Προσωπικούς Φακέλους και τους Φακέλους των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των παραπάνω υπαλλήλων και αφού έλαβε υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή, έκρινε ότι αυτοί είναι κατάλληλοι και αποφάσισε να τους προαγάγει από 1.1.91 στη συνδυασμένη θέση Κτηματολογικού Γραφέα, 1ης Τάξης, Τμήμα Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, δυνάμει της επιφύλαξης της παραγράφου (α) του άρθρου 35(2) του περί Δημόσιας Υπηρε-

σίας Νόμου του 1990 και σύμφωνα με τις γενικές οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 14.11.85."

Η προσφυγή των αιτητών, των οποίων τα ονόματα καταγράφονται στον επισυνημμένο στην Αίτηση Πίνακα Α', στρέφεται εναντίον της προαγωγής 46 ενδιαφερομένων μερών (Βλ. Πίνακα 'Β' στην Αίτηση), τα ονόματα των οποίων δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 25.10.91.

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως εφόσον οι προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών τέθηκαν σε ισχύ την 1.1.91, εφαρμοστέο δίκαιο στην περίπτωση αυτή ήταν οι διατάξεις του Ν. 1/90. Με βάση την επιφύλαξη του αρ. 35(2)(α) του Ν. 1/90, σε περίπτωση συνδυασμένων θέσεων, "μπορεί να γίνει προαγωγή από την κατώτερη στην ανώτερη θέση ή τάξη της ίδιας θέσης, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι κενή θέση στην ανώτερη θέση ή τάξη και σύμφωνα με τρόπο που θα καθοριστεί:" Με βάση το άρθρο 2 του Νόμου, ο όρος "καθορισμένος" ερμηνεύεται να σημαίνει τον καθορισμένο με κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Εφόσον η Κ.Δ.Π. 89/91 εκδόθηκε μεταγενέστερα της 1.1.91 και εφόσον τέτοιοι κανονισμοί δεν υπήρχαν κατά τον επίδικο χρόνο, η όλη διαδικασία των προαγωγών ήταν άκυρη, για το λόγο ότι δεν τηρήθηκε ο καθορισμένος από το νόμο τύπος.

Περαιτέρω, ο δικηγόρος των αιτητών εισηγήθηκε πως η Εγκύκλιος 750 και η μεταγενέστερη συμπληρωματική της Εγκύκλιος 6015 της 9.8.88, λανθασμένα εφαρμόστηκαν στην υπό κρίση περίπτωση, για το λόγο ότι ουδέποτε απέκτησαν τη μορφή Κανονισμών που κατατέθηκαν στη Βουλή και δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, όπως απαιτούσε το άρθρο 35(2)(α) του Ν. 1/90.

Ο δικηγόρος των αιτητών περαιτέρω υποστήριξε πως η Εγκύκλιος 750 κηρύχτηκε, εν πάση περιπτώσει, άκυρη με την απόφαση της Ολομέλειας στην *Κατσουνωτού v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 190, στην οποία αποφασίστηκε πως η Εγκύκλιος 750, όσον αφορά προαγωγές σε συνδυασμένες θέσεις, είναι *ultra vires*, άρα και οι επίδικες προαγωγές που στηρίχτηκαν στην ίδια εγκύκλιο, έπασχαν από ακυρότητα.

Ένας άλλος λόγος ακύρωσης που προβλήθηκε, ήταν ότι η 1.10.81, που καθορίστηκε σαν η ημερομηνία με την οποία εδημιουργείτο το δικαίωμα προαγωγής με βάση την αναθεωρημένη

πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας, ήταν αυθαίρετη, γιατί δεν ήταν κοινή για όλους τους δημόσιους υπάλληλους και παραβίαζε την αρχή της ισότητας και ίσης μεταχείρισης δημιουργώντας, δυσμενή διάκριση σε βάρος των αιτητών.

5

Σαν συνέπεια των πιο πάνω, η νέα αναθεωρημένη πρόβλεψη ανέλιξης ορισμένων υπαλλήλων, έγινε χωρίς καμιά νόμιμη αιτιολογία, η δε συμφωνία η οποία την εδημιούργησε, ουδέποτε απέκτησε περιβλήμα νόμου ή κανονισμού.

10

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας ήγειρε αριθμό προδικαστικών ενστάσεων. Από τις ενστάσεις αυτές γίνεται δεκτή η υπ' αρ. (β), με την οποία υποστηρίχθηκε ότι:

15

"Εσφαλμένα η προσφυγή στρέφεται εναντίον του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ως καθ' ου η αίτηση 2, ο οποίος δεν παρέλειψε ούτε ηγήθη να συντελέσει και/ή αποφασίσει την προαγωγή των αιτητών στη θέση Κτηματολογικού Γραφέα 1ης Τάξης καθόσον δεν είχε εξουσία ούτε υποχρέωση να το πράξει."

20

Σύμφωνα με τη διάταξη (1) της Εγκυκλίου 750:

25

"(1) Μετά τη συμπλήρωση από τον υπάλληλο της περιόδου υπηρεσίας την οποία απαιτεί το οικείο Σχέδιο Υπηρεσίας στην κατώτερη τάξη ή θέση, ο Τμηματάρχης αποστέλλει στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας βεβαίωση κατά πόσο:

30

(α) ο υπάλληλος εκτέλεσε ικανοποιητικά τα καθήκοντα της θέσεώς του·

(β) συμπλήρωσε την περίοδο υπηρεσίας που απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας·

35

(γ) ικανοποιεί τις οπο.εσδήποτε άλλες απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας· και

(δ) συστήνει αυτόν για προαγωγή."

40

Σύμφωνα με τη διάταξη (5) της Εγκυκλίου:

"(5) Οι οικείοι Τμηματάρχες θα πρέπει να προβαίνουν σε συστάσεις για όλους τους υπαλλήλους που πληρούν τα Σχέδια Υπηρεσίας, είτε αυτοί κρίνονται κατάλληλοι για

προαγωγή είτε όχι."

Με βάση τις πιο πάνω διατάξεις, αρμόδια όργανα για τη διενέργεια προαγωγών σε συνδυασμένες θέσεις, είναι ο οικείος Τμηματάρχης, ο οποίος υποβάλλει υποχρεωτικά τη σχετική βεβαίωση προς την Ε.Δ.Υ. και η ίδια η Επιτροπή, η οποία είναι επιφορτισμένη με το έργο της τελικής απόφασης για προαγωγή. Οικείος Τμηματάρχης στην προκειμένη περίπτωση ήταν ο Διευθυντής του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας κι όχι ο Διευθυντής Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ο οποίος καμιά εξουσία ή αρμοδιότητα δεν είχε για τη διενέργεια προαγωγών με βάση το νόμο.

Η προδικαστική ένσταση (α) σύμφωνα με την οποία, "εσφαλμένα η προσφυγή στρέφεται εναντίον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, ως καθ' ων η αίτηση 1, καθότι η Επιτροπή δεν έχει εξουσία να εξετάσει θέμα προαγωγής σε συνδεδεασμένες θέσεις χωρίς προηγουμένως να υποβληθεί σχετική βεβαίωση από τον οικείο προϊστάμενο", απορρίπτεται.

Στην προκειμένη περίπτωση, η σχετική βεβαίωση από τον οικείο τμηματάρχη είχε υποβληθεί· συνεπώς η ενδιάμεση προπαρασκευαστική αυτή πράξη συγχωνεύθηκε στην τελική απόφαση προαγωγής που λήφθηκε από την Ε.Δ.Υ., η οποία ήταν και η μόνη εκτελεστή.

Με την προδικαστική ένσταση (3) υποβλήθηκε ότι το αίτημα θεράπειας (3), που παρέμεινε προς εκδίκαση, θα πρέπει να απορριφθεί, γιατί οι αιτητές δεν είχαν έννομο συμφέρον για προσβολή προαγωγών σε συνδυασμένες θέσεις, εφόσον οι προαγωγές αυτές δεν έγιναν μετά από σύγκριση αιτητών και ενδιαφερομένων μερών και εφόσον οι αιτητές, ως μη κατέχοντες τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα, δεν είχαν έννομο συμφέρον με το νόημα της παρ. 2 του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

Έχει καθιερωθεί νομολογιακά πως τα Σχέδια Υπηρεσίας, λόγω της ιδιάζουσας φύσεως τους, δεν μπορούν να προσβληθούν απευθείας με αίτηση ακυρώσεως, αλλά μόνον έμμεσα με προσφυγή που προσβάλλει το αποτέλεσμα της εφαρμογής τους, όπως προαγωγή ή διορισμός που γίνονται με βάση τα Σχέδια αυτά. (Βλ. *Meletis and Others v. C.P.A. and Others* (1987) 3 C.L.R. 1984, 1987, *Elia v. R.* (1987) 3 C.L.R. 306, *R. and Another v. Christoudhia and Another* (1988) 3 C.L.R. 2622, *Δημοκρατία κ.ά. v. Ανδρέας Γιαλλουρίδης κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316.)

Είναι επίσης καθιερωμένο νομολογιακά πως για να έχει ένας υπάλληλος έννομο συμφέρο να προσβάλει την προαγωγή συναδέλφου του σε μια θέση, θα πρέπει να κατέχει ο ίδιος τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα για κατάληψη της θέσης (Βλ. *Ηλία v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 590).

Σύμφωνα με την επιφύλαξη του αρ. 35(2)(α) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 1/90, σε περίπτωση συνδυασμένων θέσεων, μπορεί να γίνει προαγωγή από την κατώτερη στην ανώτερη θέση ή τάξη της ίδιας θέσης, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι κενή θέση στην ανώτερη θέση ή τάξη, σύμφωνα με τον τρόπο που θα καθοριστεί. Τέτοιες προαγωγές, σύμφωνα με τη νομολογία, δεν είναι το αποτέλεσμα επιλογής του καταλληλότερο το αποτέλεσμα της κρίσης της αρμόδιας Επιτροπής, ότι οι συστηθέντες για προαγωγή από τον οικείο Τμηματάρχη, πράγματι κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα· σαν συνέπεια τούτου, οποιοσδήποτε υποψήφιος δεν κατέχει τα προσόντα για προαγωγή σε συνδυασμένη θέση, στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλλει τέτοιες προαγωγές. (Βλ. *Μίκης Σφηκουρής κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3499, *Χριστίνα Κυθραιώτου v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1498, *Ανδρέας Τζιακούρης κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 3147.)

Στην υπό κρίση υπόθεση οι αιτητές δεν ικανοποιούσαν τα αναγκαία προαπαιτούμενα του Σχεδίου Υπηρεσίας για την προαναφερθείσα θέση, αλλά προσέβαλαν, νομιμα, την εγκυρότητα του Σχεδίου Υπηρεσίας, ισχυριζόμενοι ότι, ενώ κατείχαν ακριβώς τις ίδιες θέσεις, ασκούσαν τα ίδια καθήκοντα και είχαν τα ίδια δικαιώματα για διεκδίκηση προαγωγής με τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν προάχθηκαν, λόγω της άνιση μεταχείρισης που εισήχθη με την *ultra vires* αναθεωρημένη πρόνοια του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Στην υπό εξέταση υπόθεση, η ύπαρξη ή μη έννομου συμφέροντος από τους αιτητές συναρτάται άμεσα με την ουσία της υπόθεσης. Εάν κριθεί ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι έγκυρο, τότε, για τους λόγους που προανάφερα, οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος για την καταχώριση της παρούσας προσφυγής. (Βλ. *Elia v. R.* (1987) 3 C.L.R. 306).

Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε πως η Επιτροπή αποφάσισε τις επίδικες προαγωγές, στηριζόμενη στην Εγκύκλιο 750, η οποία κρίθηκε *ultra vires* από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Γεωργία Κατσουνωτού v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 190.

Στην πιο πάνω υπόθεση το Δικαστήριο απεφάσισε πως η συγκεκριμένη επίδικη διάταξη των γενικών οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου που εκδόθηκαν στις 21.1.82, δυνάμει των προνοιών του άρθρου 44(1)(α) του Ν. 33/67, στο βαθμό και στην έκταση που επραγματεύετο τα προσόντα για προαγωγή είχε εκδοθεί χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση και κατ' αντίθεση προς το άρθρο 44(1)(β), συνεπώς ήταν *ultra vires*.

5

Στην παρούσα υπόθεση δεν είχε εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διάταξη των οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου, που κρίθηκε σαν *ultra vires* στην υπόθεση **Κατσουνωτού**, αλλά οι διατάξεις των οδηγιών του Υπουργικού Συμβουλίου, ημερ. 14.11.85 (βλ. Παράρτημα 'Ε' στη γραπτή αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση). Συνεπώς η απόφαση **Κατσουνωτού** δεν μπορεί να αποτελέσει νομολογία στην κρινόμενη υπόθεση. Όπως αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Δρ. Χρυσόστομος Σοφιανός ν. Δημοκρατίας** (1992) 3 Α.Α.Δ. 334:-

10

15

"Η διαπίστωση πως μέρος νόμου είναι αντισυνταγματικό ή πως μέρος διατάγματος του Υπουργικού Συμβουλίου ή μέρος Κανονισμών είναι *ultra vires* ως προς το Νόμο, δεν παρασύρει αυτόματα και το υπόλοιπο μέρος του Νόμου, του διατάγματος ή των Κανονισμών. (βλ. **Fekkas v. The Electricity Authority of Cyprus** (1968) 1 C.L.R. 173, **Malachtou v. The Attorney-General** (1981) 1 C.L.R. 543, **Ploussiou v. Central Bank** (1983) 3 C.L.R. 398). Η ανάλυση του θέματος από το Δικαστή Γ.Μ. Πική στην υπόθεση **Ploussiou v. Central Bank** (ανωτέρω) μας βρίσκει σύμφωνους. Εφόσον το παράνομο μέρος μπορεί να διαχωρισθεί έτσι που το υπόλοιπο μέρος να μπορεί να λειτουργήσει ως αυθύπαρκτη οντότητα, εγγενώς ανεξάρτητη από το παράνομο μέρος, η νομιμότητα του υπόλοιπου μέρους δεν επηρεάζεται."

20

25

30

Επομένως, ο πιο πάνω ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών απορρίπτεται.

35

Η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως, εφόσον η τροποποίηση του Σχεδίου Υπηρεσίας με την εισαγωγή της επίδικης πρόνοιας έγινε με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 14.4.88, ενώ βρισκόταν ήδη σε ισχύ ο Ν. 48/86 που απαιτούσε δημοσίευση των Σχεδίων Υπηρεσίας, η μη δημοσίευση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης κατέστησε άκυρο το Σχέδιο Υπηρεσίας, δεν ευσταθεί. Η σχετική τροποποίηση δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 13.5.88, με Αρ. Γνω-

40

στοποίησης 1254 (Βλ. Παράρτημα Ζ στη γραπτή αγόρευση για τους καθ' ων η αίτηση).

5 Όπως τονίστηκε στην απόφαση *Agni Hadjidemetriou v. E.T.O.* (1986) 3 C.L.R. 1956, η δημοσίευση ενός Σχεδίου Υπηρεσίας στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, δεν αποτελεί προϋπόθεση του κύρους του εφόσον καταρτίστηκε πριν να τεθεί σε ισχύ ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας τροποποιητικός Νόμος, v. 10 48/86, ο οποίος καθιέρωσε την υποχρέωση για δημοσίευση των Σχεδίων Υπηρεσίας στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Εφόσον ο Νόμος αυτός ψηφίστηκε μεταγενέστερα, δεν μπορούσε να έχει αναδρομική εφαρμογή σε όσα Σχέδια Υπηρεσίας είχαν καταρτιστεί πριν τη δημοσίευσή του. Η νομολογία αυτή ισχύει, *mutatis mutandis*, και στο υπό εξέταση ζήτημα.

15 Με την Εγκύκλιο Αρ. 750, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε το κείμενο διατάξεων αναφορικά με την προαγωγή υπαλλήλων που κατείχαν συνδυασμένες τάξεις ή θέσεις. Η Εγκύκλιος είχε ημερομηνία 11.1.86, είχε εκδοθεί στις 11.1.86 και για την 20 εγκυρότητα της δεν χρειαζόταν δημοσίευση, εφόσον ο προαναφερθείς Ν. 48/86, τέθηκε σε εφαρμογή στις 30.4.86.

25 Η πιο πάνω Εγκύκλιος διατηρήθηκε σε ισχύ με βάση την επιφύλαξη του άρθρου 87(1) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, Ν. 1/90, το οποίο προβλέπει ότι:

30 "87.-(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει Κανονισμούς που δημοσιεύονται στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, για καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου αυτού και γενικά για τη ρύθμιση κάθε θέματος που αφορά την Επιτροπή, τη δημόσια υπηρεσία και τους δημόσιους υπαλλήλους:

35 Νοείται ότι, μέχρις ότου αυτοί οι Κανονισμοί εκδοθούν ή οποιοδήποτε θέμα καθοριστεί διαφορετικά δυνάμει του Νόμου αυτού, οποιοδήποτε κανονισμοί ή διοικητικές πράξεις και οι Γενικές Διατάξεις και διοικητικές οδηγίες που περιέχονται σ' εγκυκλίους ή αλλού και η υφιστάμενη τακτική αναφορικά με τη δημόσια υπηρεσία και τους δημόσιους υπαλλήλους 40 εξακολουθούν να ισχύουν σε όση έκταση δεν αντίκεινται προς τις διατάξεις του Νόμου αυτού."

Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης καταρτίστηκε πριν από την έναρξη ισχύος του Ν. 1/90. Η Εγκύκλιος 750 εξακολου-

θούσε να βρίσκεται σε ισχύ κατά τον επίδικο χρόνο, με βάση την επιφύλαξη του αρ. 87(1) του Ν. 1/90. (Βλ. *Γεώργιος Βυρίδης v. Γενικού Διευθυντή Υπουργείου Εξωτερικών*, Υπ. Αρ. 845/90, ημερ. 30.11.92 και *Σοφianos κ.ά. v. Δημοκρατίας*, ανωτέρω). Ένας άλλος λόγος ακυρότητας που προβλήθηκε και που αφορούσε και πάλι τη διαδικασία των επίδικων προαγωγών, ήταν ότι η αναθεωρημένη διάταξη του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν το αποτέλεσμα "συμφωνίας" και τα "συμφωνηθέντα" με συντεχνίες δεν μπορούν να αποτελέσουν δεσμευτικό δίκαιο στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

5

10

Έχει καθιερωθεί νομολογιακά πως η συλλογική σύμβαση αφ'αυτής δεν μπορεί να δημιουργήσει, τροποποιήσει ή καταργήσει δικαίωμα ή υποχρέωση ή οποιαδήποτε άλλη νομική σχέση στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου. Η συλλογική σύμβαση και το περιεχόμενό της βρίσκονται έξω από τη σφαίρα δικαιοδοσίας του αρ. 146.1 του Συντάγματος, εκτός εάν ενσωματωθούν σε νόμο ή κανονισμούς του δημοσίου οργάνου στο οποίο η σύμβαση αυτή αφορά. (Βλ. *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027, *Evangelou and Others v. C.B.C.* (1985) 3 C.L.R. 1410, *Damianos and Another v. C.B.C.* (1987) 3 C.L.R. 848 και *Kalafatis v. E.A.C.* (1987) 3 C.L.R. 94).

15

20

Στην υπό κρίση υπόθεση η "συμφωνία" μεταξύ της επίσημης και δημοσιοϋπαλληλικής πλευράς, ενσωματώθηκε στα Σχέδια Υπηρεσίας των επηρεαζομένων θέσεων, μεταξύ των οποίων και της επίδικης, υπό μορφή Σημειώσεων στα Σχέδια αυτά. Το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του αρ. 30.011 και ημερ. 14.4.88, ενέκρινε την τροποποίηση, η οποία ενσωμάτωνε το περιεχόμενο της "συμφωνίας", η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 13.5.88.

25

30

Όπως πάγια έχει επικρατήσει στη νομολογία, τα Σχέδια Υπηρεσίας τα οποία εγκρίνονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, είναι δευτερογενής νομοθεσία και είναι δεσμευτικά όσον αφορά το περιεχόμενό τους. Στην υπό κρίση υπόθεση, το σχετικό Σχέδιο Υπηρεσίας απέκτησε το απαιτούμενο περιβλημά, το οποίο απαιτείται για δημιουργία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου. Ο σχετικός ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών απορρίπτεται.

35

40

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, έγινε η εισήγηση ότι οι αιτητές έτυχαν άνισης μεταχείρισης και πως με την επίμαχη διάταξη του Σχεδίου Υπηρεσίας, παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας, που κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 του Συντάγματος.

Όπως έχει επανειλημμένα νομολογηθεί, η αρχή της ισότητας που καθιερώθηκε με βάση το άρθρο 28(1) του Συντάγματος, συναρτάται και είναι αλληλένδετη με την ομοιογένεια μεταξύ των υποκειμένων του δικαίου. Το άρθρο αυτό απαγορεύει διακρίσεις μεταξύ ομοιογενών πραγμάτων, σχέσεων, καταστάσεων ή κατηγοριών προσώπων. Η αρχή της ισότητας επιβάλλει την ίση μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων, αλλά και τη διαφορετική μεταχείριση διαφορετικών περιπτώσεων. Παραβίαση της αρχής δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί όταν διαπιστωθεί ότι η ανόμοια μεταχείριση δικαιολογείται με αντικειμενικά κριτήρια. Εάν, κατά συνέπεια, γίνει με νόμο μια δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλειστεί με αδικαιολόγητη διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι που δικαιολογούν την ειδική εκείνη ρύθμιση, η ρύθμιση αυτή είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. (Βλ. *Γεωργίου κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2473, *Χριστόδουλος Ηλία v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 590, *Δημοκρατίας κ.ά. v. Ανδρέας Γιαλλουρίδης κ.ά.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316.)

Είναι επίσης νομολογημένο πως το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να συντάσσει τα Σχέδια Υπηρεσίας που αφορούν τη Δημόσια Υπηρεσία και να τα τροποποιεί με σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών της υπηρεσίας. (Βλ. *Christodoulos Charalambous v. R.* (1986) 3 C.L.R. 557, 572-573 και *Meletis and Others v. C.P.A.* (1986) 3 C.L.R. 418).

Στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Χατζηπαύλου v. Α.Η.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11, τονίστηκε ότι,

"Τα σχέδια υπηρεσίας αποτελούν μέσο για την άρτια στελέχωση δημόσιας αρχής ή οργάνου. Ο καταρτισμός τους σχετίζεται άμεσα με την εκτίμηση των λειτουργικών αναγκών της υπηρεσίας και συνιστά πτυχή της εκτελεστικής λειτουργίας. Η ετοιμασία τους αποβλέπει στην ευόδωση του διοικητικού έργου των φορέων της εκτελεστικής λειτουργίας.

Κρίνω ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός των αιτητών είναι ανυπόστατος και αστήρικτος. Το τι πρέπει να περιλαμβάνει ένα σχέδιο υπηρεσίας επιπίπτει καθαρά στους φορείς που είναι επιφορτισμένοι με το έργο του καταρτισμού τους. (Βλ. σχετικώς *Τυρίμου v. Γενικού Εισαγγελέα* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4148."

Κάθε υπάλληλος έχει δικαίωμα προοπτικής προαγωγής, δεν έχει όμως κεκτημένο δικαίωμα προαγωγής, ούτε κεκτημένο δι-

καίωμα ότι τα ισχύοντα για μια θέση προσόντα δεν θα τροποποιηθούν. (Βλ. *Meletis and Others v. C.P.A.* και *Δημοκρατία κ.ά. v. Ανδρέα Γιαλλουρίδη κ.ά.*, ανωτέρω).

5 Η αρχή της ισότητας δεν παραβιάστηκε με τη διαφορετική ρύθμιση που εισήχθη στο Σχέδιο Υπηρεσίας για υπαλλήλους που υπηρετούσαν πριν και μετά την 1.10.81. Οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν πριν την αναδιοργάνωση εξασφάλισαν το δικαίωμα που είχαν να προάγονται με βάση την παλιά διάρθρωση των θέσεων σε ανώτερες θέσεις, προτού εξαντλήσουν το όριο υπηρεσίας που προβλεπόταν στη νέα διάρθρωση. 10 Ενόψει τούτου, η διαφορετική μεταχείριση δεν ήταν αυθαίρετη, αλλά μπορούσε να δικαιολογηθεί με αντικειμενικά κριτήρια και δεν έθιγε με οποιονδήποτε τρόπο τα συμφέροντα των αιτητών.

15 Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση λήφθηκε με βάση νόμιμα κριτήρια και οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρον για την προσβολή της.

20 Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εναντίον των αιτητών. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.